

Besiddelse af Gaardene, frit for, at reclamere Testators Begjerning, naar det maatte convenere dem; ligesom det er en Selvsølge, at de Individuer, hvem Tilbud i Overensstemmelse med Testamentets Bestemmelser maa antages at være gjort, men af dem afflaaet, maae ansees bundne ved dette Afslag.

Med at statuere denne Fortolkning af de testamentariske Bestemmelser, vil den Omstændighed in specie ikke være til Hinder, at de, der have fæstet efter Generalmajor Classens Død, have modtaget Fæstebreve, hvori intet nævnes om Tilfagnet i Testamentet, efterdi de vel kunne antages at have fæstet i Tillid til dette; men paa den anden Side ville de, der have fæstet, efterat Tilbudet var gjort og afflaaet, ikke kunne paaberaabe sig Tilfagnet i Testamentet, da samme ved at afflaaes af de Personer, der i Henhold til de Forudsætninger, hvorfra Testator maa antages at være gaaet ud, maa ansees competente til at afgive en for den hele Fremtid gjældende Erklæring, har tabt sin Betydning.

At den daværende Direction for det Classenske Fideicommiss ei heller har antaget, at de testamentariske Bestemmelser udelukkende sigtede til Fæsterne paa den Tid Testator ved Døden afgik, fremgaaer ogsaa deraf, at den, som nedenfor skal bemærkes, i Aaret 1804 har tilbudt samtlige Fæstere, hvoriblandt flere, der først havde fæstet efter hans Død, Arvefæste, hvortil den ikke kunde have været competent, naar den var gaaet ud fra et saadant Antagende, ligesom det og fortjener at bemærkes, at saavel Executorerne af det Classenske Testament, som Fideicommissets Direction i flere Indberetninger til Kongen, synes at være gaaede ud fra den samme Anskuelse.

I Henhold til det Anførte, vil Afgjørelsen af denne Deel af Sagen beroe paa, om Arvefæste i Overensstemmelse med de oftnævnte testamentariske Bestemmelser kan antages at være tilbudt Godfernes Fæstere, og af disse paa de tilbudte Betingelser afflaaet. I saa Henseende bemærkes, at det efter Citanernes Formening har været Testators Hensigt, at tilsikre Godfernes Fæstebønder det Gode, at de uden Videre og navnlig uden videre Udgift, end et Tillæg til deres daværende aarlige Fæste-

afgifter af i det Høieste et saa stort Beløb, som Renten maatte udgjøre af den Capital, der maatte medgaae til Udskiftningen og Fællesskabets Ophævelse iblandt dem, skulde overgaae fra simple Livsfæstere til Arvefæstere, der havde Ret til at sælge og pantsætte deres Gaarde, efter de Bestemmelser, som indeholdes i Forordningen af 13de Marts 1769.

De Indstævnte have derimod benægtet, at det har været Testators Intention, at give Fæsterne Ret til at sælge og pantsætte Gaardene, og, idet de vel have erkjendt, at General Classen har villet, at hans egne Fæstere som Arvefæstere for deres Livstid ikke skulde tilsvare anden forhøiet Afgift end Renten af den Capital, der var medgaaet til Udskiftningen, have de derimod anseet det stemmende med baade Testamentets og Codicillets Ord og Aand, at der for General Classens Fæstere Efterfølgere bestemtes højere Afgifter og Recognition ved Tiltrædelsen. Ifølge Indholdet af den forommeldte allerunderdanigste Indberetning 24. Marts 1804, hvori, efter hvad der er in confesso, foresindes Executorernes Afgjørelse og Regulering af de herhen hørende Forhold, var det og af disse fastsat, at Arvefæstere Retten skulde grunde sig paa følgende Principer: „at Gaardmanden kan paa Fideicommissets Directions Approbation vælge sin Eftermand blandt Børn, Slægt og Venner, og vælger han ei i Live, foreslaae 5 af hans nærmeste Slægt efter hans Død 2, hvoraf Fideicommiss-Directionen vælger den Dueligste. Enke efter Mand vedbliver Gaarden, men kan eller vil hun ei gifte den Valgte tilbringer hun en uvalgt Mand ingen Gaardrettighed.

Med Hensyn til Omkostningerne ved Udskiftningen var det derhos af Executorerne bestemt, at der skulde paalægges $1\frac{1}{2}$ Sld. Hvede af hver Tønde Hartkorn aarlig i Udskiftnings-Renteafgift, som erlægges med Landgilden, og istedenfor Indfæstningen, som hidindtil haver været vilkaarlig fra 1, 2 til 300 Rbd., bliver nu 20 Rbd., eller fra 60 til 160 Rbd., som Recognition ved hver Forandring af Arvefæstere at fordre.“

Endelig tilføies: „De mange Modificationer, som disse generelle Regler kunne undergaae, bestemmer Fideicommiss-Directionen paa gjørende